

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 24Csp/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421203212
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Šalamún
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2022:6421203212.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Vladimírom Šalamúnom v právnej veci žalobcu: O. J., E.. XX.XX.XXXX, I. W.. D. XXX/XX, XXX XX Ž. E. G., zastúpeného: Mgr. Peter Kováčik, advokát, so sídlom Laurinská 3, 811 01 Bratislava, IČO: 53 286 090, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v mene ktorej koná JUDr. Andrea Cviková, konateľka a advokátka, , o zaplatenie 600,00 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 300,0 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 300,00 € od 12.01.2021 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania vo výške 100 % proti žalovanému, ktorý mu j e i c h p o v i n n ý n a h r a d i ť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou dňa 25.10.2021 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 600,00 € s príslušenstvom titulom priznania primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“). Žalobca si tiež uplatnil nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobca v žalobe uplatnený nárok odôvodnil tým, že medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako veriteľom došlo dňa 25.11.2011 k uzatvoreniu Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Z dôvodu absencie zákonných náležitostí predmetnej zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bol žalobca povinný veriteľovi uhradiť iba skutočne poskytnuté finančné prostriedky na podklade týchto zmlúv (istinu poskytnutého úver). Zároveň sa žalobca domáhal určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. Vzhľadom na to, že žalobca na predmetnú zmluvu veriteľovi uhradil finančné prostriedky značne prevyšujúce poskytnuté plnenie zo strany veriteľa, na ktoré veriteľ nemal právny nárok, na strane veriteľa došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktorého vydania sa žalobca domáhal v konaní vedenom pred Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn.: 6C/83/2014-123, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2018, ktorým konajúci súd priznal žalobcovi právoplatný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 769,47 € s príslušenstvom, určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 25.11.2011 je neplatná a zrušil rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu spoločnosti Slovak arbitration court, s.r.o. Predmetný rozsudok bol potvrdený Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41CoR/7/2018

- 229 zo dňa 24.10.2018. Vzhľadom na tieto skutočnosti vznikol žalobcovi ako spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadostučinenie, ktorého sa podanou žalobou domáha. Primerané finančné zadostučinenie je považované za nástroj k odstráneniu ujmy nemateriálnej povahy, a teda nie ako náhradu za spôsobenú materiálnu škodu. Plní taktiež preventívnu funkciu, pretože musí odradiť od ďalšieho nezákonného postupu porušiteľa (nositeľa zákonných povinností). Tento účinok môže vyvolať len finančné zadostučinenie zodpovedajúce významu chráneného záujmu. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.01.2019, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 6Cdo/127/2017, v ktorom sa uvádza: „Aplikujúc režim zákona č. 250/2007 Z. z. je potom nutné použiť jeho § 3 ods. 5, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadostučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje.“ Na základe vyššie uvedených záverov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky možno konštatovať, že úspešným uplatnením práva na súde je nutné rozumieť právoplatné rozhodnutie súdu o priznaní nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, alebo určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, či zrušenie rozhodcovského rozsudku ak vychádza z neprijateľnej rozhodcovskej doložky a pod. V prejednávacom prípade je táto podmienka splnená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 12.07.2017, vydaným pod sp. zn.: 6C/83/2014, ktorým konajúci súd priznal žalobcovi právoplatný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 769,47 € s príslušenstvom určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 25.11.2011 je neplatná a zrušil rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu spoločnosti Slovak arbitration court, s.r.o. Bol to práve žalovaný, ktorý koncipoval obsah formulárovej zmluvy o revolvingovom úvere v rozpore so znením zákona o spotrebiteľských úveroch. S prihliadnutím na vyššie citované rozhodnutie ako aj na samotné znenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., vznik ujmy v konaní o priznanie primeraného finančného zadostučinenia nie je potrebné skúmať a zo strany žalobcu preukazovať, nakoľko na vznik tohto práva postačuje samotné porušenie práva alebo povinnosti, čo v prejednávacom prípade je naplnené a potvrdené právoplatným rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 12.07.2017, vydaným pod sp. zn.: 6C/83/2014. Jediným kritériom posúdenia výšky primeraného finančného zadostučinenia je primeranosť. Vzhľadom na to, že zo strany žalovaného došlo k neprijateľnému konaniu už na počiatku ich zmluvného vzťahu a toto vyústilo do náročného konania pred všeobecným súdom, kde spotrebiteľ obhajoval svoje porušené práva, a na ktorom bol žalobca úspešný, pričom bol nútený aj uhrádzať advokátovi peňažné prostriedky na účelné uplatňovanie svojich práv. Žalobca preto uvádza, že suma vo výške 600,00 €, ktorej sa podanou žalobou domáha, predstavujúca 34 % z priznanej sumy bezdôvodného obohatenia, je vo vzťahu k vyššie uvedeným okolnostiam nanajvyš primeraná Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný do dnešného dňa ani napriek výzve žalobcu dlžnú sumu nevrátil, uplatňuje si žalobca okrem zaplatenia dlžnej sumy aj zákonný úrok z omeškania zo sumy 600,00 € o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB dňa 12.01.2021 (nasledujúci deň po konci lehoty na dobrovoľné vrátenie dlžnej sumy na základe predžalobnej výzvy) bola 0,00 %.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 09.11. 2021 uviedol, že žalobca v podanej žalobe neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by preukázali výšku tvrdeného nároku na finančné zadostučinenie Z podanej žaloby nevyplývajú skutočnosti, na základe ktorých žalobca požaduje primerané finančné zadostučinenie v sume 600,00 €. Absencia skutkových tvrdení v prípade spotrebiteľského sporu, v ktorom je spotrebiteľ právne zastúpený advokátom, nemôže byť ani nahradená úvahou súdu,

a ani postupom podľa § 296 Civilného sporového poriadku. Žalovaný namietol neuvedenie žiadnych skutočností, ktorými by žalobca preukázal vecnú a skutkovú spojitosť medzi primeraným zadosťučinením, a požadovanou výškou. Určenie výšky finančného zadosťučinenia nie je možné na základe voľnej úvahy, pretože takýto postup neumožňuje ani Civilný sporový poriadok a ani iný právny predpis. Zo žaloby nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodnili, že výška primeraného finančného zadosťučinenia má byť v hodnote 600,00 €. Žalovaný namietol premlčanie práva uplatneného žalobou. Žalobcovi nebránila žiadna prekážka v uplatňovaní tvrdeného nároku už v žalobe podanej na súd v roku 2014 (žaloba podaná v konaní 6C/83/2014 zo dňa 22.05. 2014), eventuálne v jeho priebehu. Teraz v žalobe uplatnené právo sa „mohlo“ vykonať po prvý raz už 22.05. 2014 . Premlčacia doba preto začala plynúť už vtedy, a uplynula najneskôr tri roky po podaní uvedenej žaloby (t.j. 22.05. 2017), teda skôr ako došlo k podaniu žaloby na súd v tomto konaní. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. nevyplýva žiadny dôvod pre domnienku, že predpokladom uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia je predchádzajúce právoplatné súdne rozhodnutie o porušení práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Primerané finančné zadosťučinenie je možné uplatniť aj priamo, bez ohľadu na to, či posudzovanie porušenia práva alebo povinnosti je predmetom samostatného výroku alebo len predbežnou otázkou v konaní, kedy sa priamo uplatňuje samotné finančné zadosťučinenie. Pretože je nesporné, že tou predbežnou otázkou je v oboch prípadoch. Právo požadovať zadosťučinenie sa objektívne „mohlo“ uplatniť v konaní vedenom pod sp. zn. 49Csp/49/2017. A to či už ako samostatne uplatnený nárok alebo súbežne uplatnený nárok. Neuplatnenie práva, ktoré sa mohlo uplatniť, v rámci premlčacej doby znamená jeho premlčanie. Žalovaný toto premlčanie namietol a tvrdí, že námietka premlčania je dôvodná. Osobitne do pozornosti žalovaný dáva nasledovnú časť odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č.k. 6Cdo/127/2017 : „Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy.“ Uvedené rozhodnutie bolo dovoľacím súdom vydané v konaní, v ktorom si žalobcovia (v postavení spotrebiteľov) uplatnili právo na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia súčasne s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Čiže Najvyšší súd SR, a ani súdy nižšieho stupňa, nezamietli žalobu spotrebiteľov o finančné zadosťučinenie (uplatňované spolu s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky) ako podanú predčasne preto, lebo by najskôr malo prebehnúť samostatné konanie o určenie neprijateľnej podmienky, a rozhodnutie o tom by sa muselo stať právoplatné a vykonateľné. Odkaz na uvedené rozhodnutie teda podporuje tvrdenie žalovaného o tom, že právo na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia mohlo byť uplatnené v konaniach 6C/83/2014 a keďže sa tak nestalo, potom došlo k jeho premlčaniu a podaná žaloba predstavuje uplatnenie premlčaného práva. Uplatňovaný nárok spochybňuje aj to, že ak by uvádzané skutočnosti a tvrdenia žalobcu v žalobe boli dôvodné, potom nedáva žiadne logické vysvetlenie uplatňovania finančného zadosťučinenia ako nemajetkovú náhradu či odčinenie s odstupom viac ako 3 rokov po začatí konania pod sp. zn. 6C/83/2014. Význam satisfakcie ako určitého odčinenia predsa je rozdielny aj z toho pohľadu, či sa uplatňuje aktuálne v dobe neoprávneného zásahu, alebo s výrazným časovým odstupom. K uplatňovaniu úroku z omeškania žalovaný poukázal na to, že povinnosť platenia primeraného finančného zadosťučinenia môže vzniknúť až rozhodnutím súdu, a preto sa nemôže priznať takýto nárok (ak by v prejednávanej veci bol vôbec dôvodný) s úrokmi z omeškania. Porov. napríklad rozhodnutie NS SR z 24.6. 1998, sp. zn. 1Co 15/97 uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, zoš. 3, por. č. 45/2000 : „povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia, až uplynutím takto určenej lehote splnenia sa dlžník dostáva do omeškania“. Žalovaný navrhol, aby súd rozhodol o podanej žalobe o primerané finančné zadosťučinenie tak, že žalobu zamietne a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Pojednávanie sa dňa 22.02.2022 konalo v neprítomnosti sporových strán, ktoré svoju neúčast' písomne ospravedlnili.

5. Súd vykonal vo veci dokazovanie a po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu: žaloba č.l. 1, plnomocenstvo právneho zástupcu žalobcu zo č.l. 4, rozsudok tunajšieho súdu 6C/83/2014 č.l. 5, Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41CoR/7/2018 zo dňa 24.10.2018 č.l. 12, predžalobná výzva na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zo dňa 06.01.2021 č.l. 20, vyjadrenie žalovaného zo dňa 09.11.2021 č.l. 28, ospravedlneniami neúčasti na pojednávaní č.l. 42 a 43, zistil nasledovný skutkový stav:

6. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom č.k. 6C/83/2014-123 zo dňa 12.07.2017 zrušil rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu spoločnosti Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, sp.zn. 43/03/14 zo dňa 27.03.2014, vydaný rozhodcom JUDr. Radoslavom Semanom, PhD.; určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi žalobcom a žalovaným

dňa 25.11.2011 je neplatná; uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 769,47 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 609, 75 € od 04.11.2015 do zaplattenia a zo sumy 159,72 € od 29.12.2015 do zaplattenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku; v prevyšujúcej časti súd žalobu o zaplattenie úrokov z omeškania zamietol a určil, že žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd mal za to, že vopred pretlačený formulár žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere predložený žalovaným je zavádzajúci a pre spotrebiteľa celkom iste nezrozumiteľný, pretože okrem zákonom vyžadovaných údajov RPMN a priemernej RPMN v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch obsahuje viacero údajov ako „predpokladaná RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu“ a okrem „ročnej úrokovej sadzby úveru“ aj „ročnú úrokovú sadzbu revolvingu“. Tieto údaje pôsobia zavádzajúco, máťúco, pričom spotrebiteľ vlastne ani nevie aká je úroková sadzba poskytovaného úveru. Podľa názoru súdu uvedenie viacerých údajov o ročnej úrokovej sadzbe úveru (dvomi údajmi - ročná úroková sadzba úveru a ročná úroková sadzba revolvingu) bolo neprípustné, a nebolo konformné so zmyslom a účelom zákona. Išlo o neurčité vyjadrenie podstatnej náležitosti zmluvy, pričom neurčitosť niektorej podstatnej náležitosti v spotrebiteľskom úvere má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva vôbec neobsahovala (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/229/2015). Súd mal za to, že keďže nedošlo k uzavretiu platnej písomnej zmluvy, plnenia, ktoré si strany navzájom poskytli, možno považovať za plnenie z neplatného právneho úkonu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda sú povinní vydať to, čo si navzájom plnili titulom bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu. Len pre úplnosť súd dodal, že v prípade, že by dospel k záveru, že by bola dodržaná písomná forma, zmluva neobsahovala obligatórne náležitosti minimálne podľa § 9 ods. 2 písm. a), f), i), k), y) zákona o spotrebiteľských úveroch, preto by bol úver bez úrokov a bez poplatkov. Súd považoval dohodnutú úrokovú sadzbu vo výške 70,02% za sadzbu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, a preto za neplatnú. Ak rozhodcovský súd napriek vyššie uvedenému vychádzal pri posúdení dôvodnosti žalovaným uplatneného nároku na zaplattenie zo skutočnosti, že medzi stranami sporu došlo k platnému uzavretiu právne perfektnéj zmluvy o revolvingovom úvere, žalobcom napadnutý rozhodcovský rozsudok vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím bol daný dôvod na jeho zrušenie podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z.z., resp. podľa § 45 ods. 1 písm. i) a l) zákona č. 335/2014 Z.z. Súd mal za to, že naplnený bol aj dôvod podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z., resp. § 45 ods. 1 písm. e) zákona č. 335/2014 Z.z., aj preto súd podanej žalobe vyhovel a rozhodcovský rozsudok zrušil. Súd mal za to, že keďže nedošlo k uzavretiu platnej písomnej zmluvy, plnenia, ktoré si strany navzájom poskytli, možno považovať za plnenie z neplatného právneho úkonu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda sú povinní vydať to, čo si navzájom plnili titulom bezdôvodného obohatenia. Z predloženej karty klienta (čl. 49) má súd preukázané, že žalovaný žalobcovi vyplatil finančné prostriedky vo výške 1 085,92 €, pričom žalobca dobrovoľne poukázal žalovanému sumu 1 195,01 €. Z predložených potvrdení zamestnávateľa žalobcu o vykonaní zrážok zo mzdy súd zistil, že žalobcovi bola do

vydania predbežného opatrenia, ktorým súd zakázal vykonávať zrážky zo mzdy, zrazená celková suma 1 660,38 €. Žalovanému bola teda poukázaná celková suma 2 855,39 €, z ktorej sumu 1 195,01 € plnil žalobca dobrovoľne a sumu 1 660,38 € prostredníctvom zrealizovaných zrážok zo mzdy. Žalobca tak žalovanému plnil o 1 769,47 € viac, preto súd dospel k záveru, že žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná dôvodne a zaviazal žalovaného na zaplattenie žalovanej sumy. Súd žalobcovi priznal úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na plnenie až do zaplattenia, tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku (výrok III.) a v prevyšujúcej časti súd žalobu o zaplattenie úrokov z omeškania zamietol (výrok IV.) O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 41CoR/7/2018-229 zo dňa 24.10.2018 právoplatným dňa 19.12.2018 rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom rozsudkom č.k. 6C/83/2014-123 zo dňa 12.07.2017 v napadnutej časti výrokov III, III/ a VI/ potvrdil.

8. E-mailovou výzvou zo dňa 06.01.2021 právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 600,00 € v lehote do piatich dní od doručenia tejto výzvy.

9. Podľa 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v deň uzatvorenia Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v platnom znení (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy 1) nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, 2) zamestnania alebo povolania. 2a)

1) § 52 až 54 Občianskeho zákonníka.

2) § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka.

2a) Napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 138/1992 Zb. o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch v znení neskorších predpisov, zákon č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10. Súd sa v dôsledku žalovaným vnesenej námietky najprv zaoberal otázkou premlčania žalobou uplatneného nároku. Podstata premlčania spočíva v oslabení subjektívneho práva o jeho právnu nárokovateľnosť. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Vo vzťahu k dlžníkovi možno premlčanie vnímať ako ochranu jeho postavenia v tom zmysle, že sa môže účinne brániť vymáhaniu splnenia svojich subjektívnych povinností po kvalifikovanom časovom odstupe, ktorý predstavuje uplynutie zákonom stanovenej premlčacej doby. Pre začiatok plynutia premlčacej doby sú rozhodujúce okolnosti konkrétneho prípadu viazané napríklad na okamih plnenia podľa zmluvy (splatnosť), prípadne na okamih kedy bolo možné právo uplatniť a podobne. Zo znenia §

3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že podmienkou priznania finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi je predchádzajúce úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi na súde. „Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017zo dňa 30.01.2019). Premlčanie práva na finančné zadosťučinenie začína teda plynúť až od momentu právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo na súde úspešne uplatnené porušenie práva alebo povinnosti. Až právoplatným ukončením konania vo veci vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom spis. zn. 6C/83/2014, ku ktorému došlo dňa 19.12.2018 právoplatnosťou rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici r č.k. 41CoR/7/2018-229 zo dňa 24.10.2018, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom rozsudkom č.k. 6C/83/2014-123 zo dňa 12.07.2017 v napadnutej časti výrokov II/, III/ a V/ potvrdený, bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná dňa 25.10.2021, t.j. v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z § 101 Občianskeho zákonníka, a preto súd žalovaným vznesenú námietku premlčania žalobou uplatneného nároku vyhodnotil ako nedôvodnú.

11. Žalobca si podanou žalobou uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 600,00 €, ktorý odôvodnil tým, že bola naplnená jediná zákonom vyžadovaná podmienka na jeho priznanie, za ktorú sa považuje žalobcom úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom na ochranu spotrebiteľa resp. inými osobitnými predpismi, pričom jediným kritériom posúdenia výšky primeraného finančného zadosťučinenia je jeho primeranosť s tým, že bol to práve žalovaný, ktorý koncipoval obsah formulárovej zmluvy o revolvingovom úvere v rozpore so znením zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda zo strany žalovaného došlo k neprijateľnému konaniu už na počiatku ich zmluvného vzťahu a toto vyústilo do náročného konania pred všeobecným súdom, kde žalobca ako spotrebiteľ obhajoval svoje porušené práva. Z uvedeného vyplýva, že námietka žalovaného, v ktorej namietal neuvedenie skutočností, ktoré by preukazovali výšku primeraného finančného zadosťučinenia nemá oporu v podanej žalobe. Nakoľko bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod spis. zn. 6C/83/2014 preukázané, že postupom žalovaného došlo k porušeniu práv žalobcu vyplývajúcich mu z predpisov na ochranu spotrebiteľa, a teda zo strany žalobcu ako spotrebiteľa došlo k úspešnému uplatneniu porušeného práva na súde, žalobcovi vzniklo právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za takéto porušenie v zmysle právoplatného súdneho rozhodnutia zodpovedá. Pokiaľ sa jedná o výšku priznanej náhrady súd pri posudzovaní jej dôvodnosti vychádzal najmä z satisfakčnej funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorou sa sleduje optimálne vyváženie a zmiernenie následkov zásahu do práv žalobcu, no na druhej strane zohľadnil aj zásadu, že priznaná náhrada primeraného finančného zadosťučinenia nemôže znamenať nepriemerané obohatenie žalobcu. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, s prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaný, ako dodávateľ, predložil žalobcovi, ako spotrebiteľovi, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá nemala zákonom stanovené podstatné náležitosti a obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, plnenie v rozsahu podstatne prevyšujúcom istinu spotrebiteľského úveru od žalobcu dlhodobo intenzívne vymáhal a to aj prostredníctvom neplatne dohodnutých zrážok zo mzdy ako aj v rozhodcovskom konaní na základe neplatne uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy, súd dospel k záveru, že vzhľadom na intenzitu, trvanie a rozsah zásahov žalovaného do práv žalobcu ako spotrebiteľa je potrebné žalobcovi priznať finančné zadosťučinenie vo výške 300,00 €, ktoré považoval v danom prípade za primerané. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

12. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Právo o spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa vzniká úspešným uplatnením porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi na súde. Keďže porušenie práva žalobcu vyplývajúceho mu z predpisov na ochranu spotrebiteľa bolo konštatované právoplatným súdnym rozhodnutím a žalobca žalovaného výzvou zo dňa 06.01.2021 vyzval na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, žalovaný dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, v dôsledku čoho jej okrem povinnosti zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu vznikla aj povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške. K prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. dňa 12.01.2021 platila základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,00 %, a preto žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy od 12.01.2021 do zaplatenia. Súd žalobcovi takto stanovené úroky z omeškania priznal zo sumy týmto rozhodnutím priznaného primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300,00 € odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie žalobcom stanovenej vo výzve žalobcu zo dňa 06.01.2021. Vo zvyšnej časti úrokov z omeškania súd žalobu zamietol.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nepochybne úspešný čo do základu, nakoľko súd vyhodnotil žalobu ako dôvodnú, pričom výška priznaného primeraného finančného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu. Žalobca teda vo veci dosiahol celkový úspech vo výške 100 % a v plnom rozsahu mu vznikol nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní

došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.